

Finanstilsynet
Århusgade 110
2100 København Ø

Sendt pr. mail til: hoeringer@ffnet.dk, Belal Yassin (bya@ffnet.dk), Mia Isabella Porsager (mipa@ffnet.dk) og Rasmus Dietrichson (rav@ffnet.dk)

Dansk overimplementering af EU-lovgivning om krisestyring og kapitalkrav til skade for dansk økonomi

Overimplementering af krisehåndteringsdirektivet (BRRD2) giver unødigt højere omkostninger for husholdninger og virksomheder

I krisehåndteringsdirektivet (BRRD2) fastlægges regler for størrelsen af kravet til nedskrivningsegne passiver (NEP-kravet) og for kravet om, at en vis del af NEP-kravet skal opfyldes med særlige gældsinstrumenter, hvor investor får tab før almindelige kreditorer (subordinationskrav). Der er fleksibilitet både med hensyn til størrelsen af kravene og indfasningen, som kan ske gradvist indtil 2024. Bemærkningerne til lovforslaget giver klare indikationer af, at Finanstilsynet vil overimplementere EU-lovgivningen ved vælge det højest mulige subordinationskrav, og at kravet skal gælde allerede fra 2022. Det vil være meget u hensigtsmæssigt, da det øger bankernes omkostninger og derved hæmmer bankernes muligheder for at understøtte dansk økonomi. Særligt i den nuværende situation med coronakrise er det vigtigt, at mulighederne for indfasning af BRRD2 udnyttes fuldt ud.

Ved en hurtig indfasning af kravene afviger Danmark fra tilgangen i både Sverige og Norge, hvor myndighederne med begrundelse i coronakrisen allerede har udskudt indfasningen til 2024. Det vil medføre ulige konkurrencevilkår for danske banker, da de nu og her fortsat skal udstede de dyre subordinerede gældsinstrumenter, mens konkurrenterne i resten af Europa fortsat kan vente. Det vil alt andet lige også indebære højere omkostninger for danske virksomheder og husholdninger i en periode præget af usikkerhed og volatilitet på de finansielle markeder som følge af coronakrisen.

I BRRD2 er udgangspunktet, at subordinationskravet skal være på 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag. I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at subordinationskravet til danske SIFI'er vil være det højest mulige beløb i direktivet, hvilket er en klar og skærpende undtagelse fra hovedreglen. Kravet vil således være betragteligt højere end de 8 pct. for flere af medlemmerne. Det begrundes med, at afviklingsstrategierne for SIFI'erne ellers ikke vil være gennemførlige og troværdige. Vi stiller os tvivlende over for, om andre landes myndigheder vil have samme vurdering. De danske SIFI'er vil således have højere subordinationskrav, som permanent vil indebære højere fundingomkostninger for de danske banker og derfor også højere omkostninger for danske virksomheder og

FINANS
DANMARK

Hørings svar

17. august 2020

Dok: FIDA-1826564804-690716-v1

Kontakt Jakob Legård Jakobsen

husholdninger. Følgevirkningerne af dette forholder lovforslaget sig ikke til. I forlængelse heraf foreslår vi derfor, at indfasningen af subordinationskravet i BRRD2 på 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag sker gradvist fra lovens ikrafttrædelse frem til 2024.

I lovforslaget er der lagt op til, at der skal være fuld subordination for gældsbufferkravet i realkreditinstitutter, der er afviklingsenheder. Kravet er gældende fra 1. januar 2021. Vi finder, at den fleksibilitet, der er givet i BRRD2 til at indfase krav om subordination i forhold til pengeinstitutters NEP-krav, også bør afspejles i kravene til realkreditinstitutter. Kravet til gældsbuffer og subordination bør således følge den samme indfasning som for pengeinstitutters NEP-krav og krav til subordination. Dvs. den 1. januar 2024. Hvis der ikke bliver en længere indfasning, vil det være en unødigt meromkostning for realkreditinstitutterne i finansieringen af gældsbufferen, som kan blive afspejlet i priserne over for virksomheder og husholdninger.

Finans Danmark ønsker således, at Danmark ikke overimplementerer EU-lovgivningen, men anvender fleksibiliteten i lovgivningen som andre EU-lande.

Uhensigtsmæssigt at vigtige bestemmelser fra EU-lovgivningen implementeres i bekendtgørelser fremfor i lov om finansiel virksomhed

I lovforslaget får erhvervsministeren bemyndigelse til at fastlægge nærmere regler om fastlæggelsen af NEP-kravet i en bekendtgørelse. Vi finder det principielt uhensigtsmæssigt, at der gives bemyndigelse til at implementere bestemmelser fra et EU-direktiv i en bekendtgørelse. Det er samtidig stærkt uhensigtsmæssigt, at det ikke fremgår klart af bemærkningerne, hvordan myndighederne vil implementere bestemmelserne i bekendtgørelsen. Derved får lovgiver og de berørte finansielle virksomheder kun begrænset indsigt i myndighedernes overvejelser.

Tilsvarende får erhvervsministeren bemyndigelse til at implementere en række bestemmelser om den såkaldte systemiske buffer. Det er på trods af, at der findes præcise bestemmelser i direktivet, som kan implementeres direkte i loven. Der bør som minimum være en detaljeret beskrivelse af indholdet af den kommende bekendtgørelse i bemærkningerne.

Kapitalkravsdirektivet indeholder en række nye bestemmelser om fastlæggelse af søjle 2-krav. Disse er ikke omtalt i lovforslaget. Det er vigtigt, at disse bestemmelser implementeres direktivnært i bekendtgørelser og vejledninger, der udstedes i medfør af loven.

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Høring over lovforslag om implementering af kapitalkravsdirektivet (CRDV) og krisehåndteringsdirektivet (BRRD2)

Krav om nedskrivningsegnede passiver

Lovforslagets § 1, nr. 13 og 78

Ad § 5 stk. 6

I BRRD2 fremgår det, at NEP-krav og subordineringskrav kan indføres gradvist frem mod 1. januar 2024 endda med mulighed for forlængelse. Det fremgår ikke af bemærkningerne, at lovgiver forventer, at Finanstilsynet anvender den fleksibilitet, som er i direktivet og allerede besluttet anvendt i Sverige og Norge. Hvis indførelsen ikke anvendes, vil der være tale om overimplementering af direktivet, som blandt andet vil medføre højere finansieringsomkostninger for danske SIFI'er relativt til resten af Europa. Det vil alt andet lige også indebære fortsat højere omkostninger for danske virksomheder og husholdninger og ulige konkurrencevilkår.

Ad § 264 a

§ 264 a giver Finanstilsynet beføjelse til at begrænse omfanget af et instituts beholdning af andre institutters nedskrivningsegnede forpligtelser, jf. artikel 44 i BRRD2. Det fremgår af bemærkningerne, at Finanstilsynet vil udstede et påbud, hvis et instituts beholdning når et niveau, der ikke vurderes at være forsvarligt. Vi ser gerne, at bemærkningerne udvides, således at der sættes rammer for Finanstilsynets vurdering, herunder hvilke forhold der lægges vægt på i vurderingen. Vi bemærker i den forbindelse, at bestemmelsen giver Finanstilsynet vidtrækkende skønsmæssige beføjelser, der i loven ikke synes at være nærmere defineret. Vi finder det i den forbindelse vigtigt, at bestemmelsen ikke skaber en retstilstand, hvor institutterne på forhånd vil have vanskeligt ved at vurdere, i hvilket omfang ellers almindelige og fuldt ud lovlige transaktioner af Finanstilsynet vil blive skønnet ulovlige og dermed resultere i et offentligt påbud.

Uagtet ovenstående er det helt centralt, at Finanstilsynet også her indgår i dialog med andre europæiske tilsynsmyndigheder, så den danske implementering af BRRD2 understøtter princippet om, at finansielle virksomheder i EU er underlagt ensartet regulering.

Herudover fremgår det af bemærkningerne, at såfremt det ikke definerede niveau brydes, vil Finanstilsynet påbyde instituttet at "*begrænse sine maksimale enkeltvise og samlede eksponeringer i virksomheden*". Dette synes at gå videre

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

end den relevante bestemmelse fra BRRD2, der alene relaterer sig til *nedskrivningsegne passiver*.

Ad §§ 266-269

Bemærkningerne til ovennævnte paragraffer bør klart reflektere, at det nødvendige beløb til rekapitalisering af instituttet kan fastsættes på baggrund af en forventning om, at et rekapitaliseret institut må forventes at have en betydeligt mindre balance efter afvikling. Derved ville der være overensstemmelse med artikel 45 c, stk. 3 og 7, hvoraf det fremgår, at risikoeksponeringerne skal være senest indberettede værdier justeret for "*any changes resulting from resolution actions set out in the resolution plan*". Det er også tilfældet for banker i eurozonen, hvor afviklingsmyndigheden, Single Resolution Board (SRB), tager højde for dette forhold. Når der ikke tages hensyn til effekten af afviklingen på eksponeringerne, vil danske SIFI'er også fremadrettet kunne imødesee at have et højere NEP-krav end deres europæiske konkurrenter.

Tilsvarende bør det gøres klart i bemærkningerne, at afviklings- og tilsynsmyndigheden skal drøfte behovet for ændring af søjle 2-kravet efter afvikling i den forstand, at der med BRRD2 tages højde for, at søjle II-krav i udgangspunktet vil være lavere efter afvikling, jf. art. 45 c, stk. 3 i BRRD2.

Ad § 267

Det fremgår, at nedskrivningsegne passiver, der anvendes til opfyldelse af NEP-kravet, ikke samtidig må anvendes til opfyldelse af kravene i § 268 (gældsbuffer). Det bør gøres klart i bemærkningerne, at hverken BRRD1 eller BRRD2 indeholder et sådant krav, hvorfor der er tale om et dansk særkrav.

Ad § 267 b

Det bør klart fremgå, at den foreslåede § 267 b er en udnyttelse af en undtagelse fra hovedreglen for subordinationskrav i BRRD2 på 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag. Såfremt undtagelsen udnyttes, er der således tale om overimplementering, der alt andet lige vil føre til øgede omkostninger for danske husholdninger og virksomheder. Det skyldes, at danske institutter i givet fald underlægges et højere subordinationskrav, end der forventes i resten af EU.

Ad § 267 c

Det fremgår af BRRD2, at som udgangspunkt er kravet om subordination på 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag for a) G-SIFI, b) afviklingsenheder med aktiver over 100 mia. euro og c) afviklingsenheder med aktiver på mindre end 100 mia. euro, hvis Finanstilsynet vurderer, at de udgør en systemisk

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

risiko. Subordineringskravet på 8 pct. kan både justeres op eller ned. I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det er forventningen, at det *"for SIFI-institutter i Danmark vil være vurderingen, at deres afviklingsstrategi i begrænset omfang vil være gennemførlig og troværdig, hvis ikke kravet fastsættes som angivet i stk. 4"*. Det svarer til det højest mulige beløb i direktivet, som er fastlagt til det største af a) 8 pct. af de samlede forpligtelser og kapitalgrundlag og b) To gange (8 pct.-kapitalkravet plus det individuelle solvenskrav) plus det kombinerede kapitalbufferkrav. Det anføres, at et højt krav om subordination understøtter en højere grad af gennemsigtighed for kreditorerne og medvirker til at sikre en troværdig og gennemførlig afvikling. Der synes her at være tale om en retstilstand, hvori der sættes "skøn under regel". Det forekommer besynderligt, at afviklingsstrategierne for globale SIFI'er i øvrige EU-lande, der er betydeligt større og mere komplekse end danske SIFI'er kan være både troværdige og gennemførlige uden et særligt forhøjet subordinationskrav, når det modsatte ifølge lovforslaget er tilfældet for danske SIFI'er. Bestemmelsens implementering og påtænkte anvendelse er således udtryk for klar dansk overimplementering.

Af bemærkningerne fremgår det endvidere *"Hvis der skulle opstå en afviklingssituation, hvor der er behov for passiver, der kan nedskrives og konverteres, vil der ikke opstå tvivl om, hvorvidt det er juridisk muligt, at de subordinerede instrumenter absorberer tab."* Vi bemærker i den forbindelse, at EU-lovgiverne tilsyneladende ikke deler den vurdering, idet BRRD2 i langt højere grad tillader brugen af ikke-subordinerede instrumenter til opfyldelse af NEP-kravet end tilfældet synes at være for den danske implementering. Tværtimod synes det at være tilgangen hos eurozonens afviklingsmyndighed, Single Resolution Board (SRB), at der ikke stilles et forhøjet subordinationskrav for institutter, hvor der ikke forventes at være udfordringer i relation til no-creditor-worse-off-princippet. På baggrund af SRBs principper er det vurderingen, at no-creditor-worse-off udfordringen ikke vil være relevant for særligt nordeuropæiske banker i eurozonen, hvorfor disse banker ikke kan forventes underlagt et forhøjet subordinationskrav. Vi stiller os i den forbindelse uforstående overfor, at danske myndigheder når frem til, at det modsætte skulle gøre sig gældende for danske SIFI'er.

Vi stiller os således tvivlende over for, om andre lande i implementeringen af BRRD2 vil have den samme vurdering og derved vælge det højeste subordineringsbeløb. Hvis det ikke er tilfældet, vil det indebære betydelige meromkostninger for danske SIFI-institutter sammenlignet med deres europæiske konkurrenter. Det vil alt andet lige føre til forøgede omkostninger for danske husholdninger og virksomheder, uden at der opnås en tilsvarende gevinst i relation til den finansielle stabilitet.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Samtidig fremgår det af bemærkningerne, at det høje subordineringskrav ikke forventes at skabe vanskeligheder eller en uforholdsmæssig påvirkning af forretningsmodellen og alene bør lede til en "passende prissætning" af den subordnede gæld. Det er imidlertid ikke understøttet af forholdene på markederne for seniorgæld, hvor der er en betydelig prisforskel mellem subordineret seniorgæld og ikke-subordineret seniorgæld. Et særligt højt subordinationskrav i Danmark vil indebære en betydeligt mindre veldiversificeret fundingbase for danske institutter end ellers og gøre danske institutter relativt mere afhængige af ét fundingmarked. Samlet set har dette givet højere priser på subordineret seniorgæld for danske institutter, hvilket må forventes at fortsætte, såfremt et særligt højt dansk subordinationskrav fastholdes. Følgevirkningerne af dette forhold er lovforslaget sig ikke til.

Vi bemærker i forlængelse af ovenstående, at danske SIFI'er allerede i dag er underlagt både højere subordinationskrav og særligt indfasning heraf, end tilfældet er i resten af Norden. Pr. primo august 2020 havde danske SIFI'er således udstedt subordineret seniorgæld (såkaldt Non-Preferred Senior) i størrelsesordenen 157 mia. kr., mens svenske SIFI'er alene havde udstedt omkring 36 mia. kr., og finske SIFI'er havde udstedt omkring 32 mia. kr. Dette indebærer betydelige ekstraomkostninger for danske SIFI'er i forhold til øvrige nordiske SIFI'er, hvilket der med lovforslaget lægges op til at videreføre.

Ad § 267 e

I lovforslagets specifikke bemærkninger er det anført, at det foreslåede nr. 4, litra f er direktivnær implementering af BRRD2 artikel 45 f, stk. 2, litra a, nr. vi. Det synes dog ikke at være tilfældet.

I BRRD2 artikel 45 f, stk. 2 litra a, nr. vi fremgår det, at passiver "*for hvilke de bestemmelser, som regulerer dem, ikke eksplicit eller implicit angiver, at passiverne ville blive opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb, alt efter hvad der er relevant, af den af denne artikel omfattede enhed i andre tilfælde end i forbindelse med den pågældende enheds insolvens eller likvidation, og enheden ikke tilkendegiver dette på anden måde*".

I lovforslaget er ovenstående implementeret med følgende: "*Virksomheden kan ikke opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe forpligtelsen før udløb, undtagen i tilfælde af virksomhedens konkurs*."

I henhold til BRRD2 er det således ikke tilladt, at bestemmelserne, som regulerer forpligtelsen, eksplicit angiver, at passiverne vil blive opkrævet, indfriet, tilbagebetalt eller genkøbt før udløb. I lovforslagets implementering er det strammet til,

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

at virksomheden ikke kan opkræve, indfri, tilbagebetale eller genkøbe forpligtelsen. Denne stramning bør forklares i bemærkningerne eller ændres til at være i overensstemmelse med BRRD2.

Vi savner, at det fremgår direkte i lov om finansiel virksomhed, at afviklingsmyndigheden har et mandat til at tillade, at internt NEP-krav opfyldes med garantier i henhold til BRRD2 artikel 45 f, stk. 5. I bemærkningerne til § 267 h om bemyndigelsen til, at erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om kravet til nedskrivningsspasiver, fremgår det: *"Bemyndigelsen giver blandt andet mulighed for at fastsætte regler om, hvornår kravet om nedskrivningsegnede passiver for virksomheder, der ikke er afviklingsenheder, helt eller delvist kan opfyldes med en garanti stillet af afviklingsmyndigheden. Denne mulighed bør anvendes restriktivt, da der er større usikkerhed om den reelle værdi af garantier i en afviklingssituation. Det gælder særligt garantier uden sikkerhed"*. I dette tilfælde synes der i nogen grad at være tale om lovgivning via bemærkninger, idet lovgiver i bemærkningerne giver udtryk for, at muligheden ikke bør anvendes. Vi foreslår på den baggrund, at muligheden for at tillade, at et internt NEP-krav opfyldes med garantier, implementeres direkte i lov, således at betingelserne for opnåelse af en sådan tilladelse fremgår af loven, fremfor via en bekendtgørelse.

Ad § 267 h

I § 267 h får erhvervsministeren bemyndigelse til at fastlægge nærmere regler om NEP-kravet i en bekendtgørelse. Vi finder det principielt uhensigtsmæssigt, at der gives bemyndigelse til at implementere bestemmelser, der er fastlagt i et direktiv i en bekendtgørelse. De relevante regler bør fastsættes i en lov fremfor gennem en bekendtgørelse. Herudover bemærker vi, at bemyndigelsen blandt andet omfatter artikel 45 c, som fastlægger rammerne for fastlæggelsen af rekapitaliseringsbeløbet. Vi finder det stærkt uhensigtsmæssigt, at det ikke fremgår klart af bemærkningerne, hvordan myndighederne vil implementere disse bestemmelser, jf. vores kommentarer til §§ 266-269. Vi efterspørger også bemærkninger om, hvorvidt myndighederne forventes at benytte muligheden for at fastlægge et beløb til at opretholde markedstillid, samt hvordan myndighederne i givet fald vil fastlægge dette. Dette understreger behovet for, at reglerne implementeres via lov fremfor bekendtgørelse.

Ad § 269 a

Det bør gøres mere klart i bemærkningerne til bestemmelsen, at udgangspunktet er, at en virksomheds udlodning ikke begrænses til det maksimale udlodningsbeløb, medmindre forholdene i stk. 3, nr. 1-5 tilsiger dette. Af BRRD2 artikel 16 a, stk. 3, fremgår det således, at udgangspunktet er, at udlodning ikke skal begrænses,

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

medmindre forholdene nævnt i artikel 16 a, stk. 2, tilsiger det. Dette bør fremgå mere klart af bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse.

Redaktionelle bemærkninger

Ad § 267 f

Der refereres i bemærkningerne til "Den foreslåede § 268". Det bør ændres til "267 f".

Af redaktionel karakter har vi desuden en bemærkning til nedenstående afsnit i lovbemærkningerne til nr. 13 (§ 5, stk. 1, 72-75, i lov om finansiel virksomhed) side 173:

*"Forpligtelser, der er omfattet af bail-in, skal for at kunne udgøre nedskrivningseg-
nede forpligtelser være omfattet af § 267 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 78, hvis
der er tale om en afviklingsenhed, eller være omfattet af § 267 e, jf. lovforslagets
§ 1, nr. 78, hvis der er tale om en virksomhed, der ikke er en afviklingsenhed. Det
betyder bl.a., at forpligtelsen skal have en restløbetid på mindst ét år og være
udstedt og fuldt indbetalt med midler, **der direkte eller indirekte er finansieret
af pengeinstituttet** eller fondsmæglerselskabet I."*

Der synes at være faldet et ord ud af den med fed fremhævede tekst i form af ordet "hverken" eller ordet "ikke", således at formuleringen rettelig bliver "... og fuldt indbetalt med midler, der **hverken** [alternativt: **ikke**] direkte eller indirekte er finansieret af pengeinstituttet ....".

Ad § 269 c

Det bemærkes, at der i bestemmelsen henvises til "eller det kombinerede bufferkrav efter § 269 a". Det formodes, at der bør henvises til § 125 b, der omhandler det kombinerede bufferkrav.

Gældsbufferkrav

Lovforslagets § 1, nr. 48 og 78 (§ 268, § 268 a-d og § 269)

Ad § 268, stk. 3

I den gældende lovgivnings § 125 i, stk. 3 fremgår, at gældsbufferen skal fastsættes, så det samlede krav til:

*... koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag og nedskrivningseg-
nede passiver mindst udgør 8 pct. af koncernens samlede passiver.*

I lovforslagets § 268, stk. 3, erstattes dette af det samlede krav til:

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

... koncernens gældsbuffer, kapitalgrundlag for koncernens realkreditinstitutter og nedskrivningsegne passiver udgør mindst 8 pct. af koncernens samlede passiver.

Kravet til nedskrivningsegne passiver ændres samtidig, så det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes i tillæg til NEP-kravet. Det kan give samspilsproblemer med gældsbufferen, hvis § 268, stk. 3, skal tolkes således, at det kombinerede kapitalbufferkrav skal opfyldes i tillæg til kravet på mindst 8 pct. Vi går dog ud fra, at en sådan fortolkning ikke er tilsigtet, da det fremgår af bemærkningerne til gældsbufferen, at bestemmelserne alene omskrives af tekniske grunde, og at gældsbufferens indhold og funktion er uændret.

Med henblik på at fjerne denne usikkerhed i fortolkningen vil vi foreslå, at forslaget til § 268, stk. 3, justeres, så det fremgår, at krav til kapitalgrundlag for de dele af koncernen, der ikke er realkreditinstitutter, og hvor kravet ikke allerede indgår i kravet til nedskrivningsegne passiver, også indgår til dækning af kravet på mindst 8 pct. af balancen.

Ad § 286 a, stk. 2

Subordinationskrav

Der er lagt op til at stille krav om, at der skal være fuld subordination for gældsbufferkravet i realkreditinstitutter, der er afviklingsenheder. Kravet er gældende fra 1. januar 2021.

Der er for et dansk realkreditinstitut ikke forhold, der tilsiger et behov for et særligt subordinationskrav. Der er bl.a. ikke indskydere, som skal beskyttes i en afviklingssituation. For et dansk realkreditinstitut er der heller ikke særlige udfordringer i forhold til no-credit-worse-off-princippet, der tilsiger et skærpet og særligt højt subordinationskrav. Samtidig sikrer de tilgængelige afviklingsværktøjer en troværdig afviklingsstrategi, uanset om alle udstedelserne er subordinerede eller ej.

Derfor er det forsvarligt, at den fleksibilitet, der er givet i BRRD2 til at indfase krav om subordination i forhold til pengeinstitutters NEP-krav, også bliver afspejlet i kravene til realkreditinstitutter. Kravet til gældsbuffer og subordination bør således følge den samme indfasning som for pengeinstitutters NEP-krav og krav til subordination. Dvs. den 1. januar 2024, jf. ovenfor vedrørende § 5, stk. 6, i lovudkastet. Hvis der ikke bliver en længere indfasning, vil det være en unødigt meromkostning for realkreditinstitutterne i finansieringen af gældsbufferen, som kan blive afspejlet i priserne over for låntagerne.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Samtidig skal vi understrege, at det er afgørende at fastholde lovudkastets videreførelse af undtagelsen for realkreditinstitutter fra kravet om nedskrivningseggede passiver, og at bail-in-værktøjet ikke kan anvendes ved afvikling eller restrukturering af et realkreditinstitut.

Instrumenter til opfyldelse

Af § 268 a, stk. 2, fremgår, at gældsbufferkravet skal opfyldes med kapitalgrundlag eller "*efterstillede nedskrivningseggede instrumenter*", der, jf. § 5, stk. 1, nr. 73, skal opfylde betingelserne i artikel 72 a, artikel 72 b, stk. 1 og 2, og artikel 72 c i CRR.

Af lovbemærkningerne fremgår det, at gældsbufferkravets indhold og funktion er uændret. Det vil dog ikke være tilfældet, hvis kravet i artikel 72 c om mindst ét års restløbetid skal efterleves. Et sådant krav er ikke en del af det gældende regelsæt eller vejledningen for passiver til opfyldelse af gældsbufferkravet. Henvisen anses for en væsentlig utilsigtet skærpelse af lovgivningen. Bestemmelsen ses heller ikke at harmonere med bestemmelserne om løbetid og forfald i § 268 c.

Vi foreslår derfor, at der ikke henvises til "*efterstillede nedskrivningseggede instrumenter*" i § 268 a, stk. 2, men i stedet anføres, at forpligtelserne skal opfylde betingelserne i artikel 72 a og artikel 72 b, stk. 1 og 2 i CRR.

Ad § 268 a

I bemærkningerne til § 268 a, stk. 2, står på side 382 i lovudkastet, at "*Et realkreditinstituts, der er en afviklingsenhed, kapitalgrundlag, der anvendes til at opfylde de kombinerede bufferkrav, kan også benyttes til at opfylde et krav om subordination*". Der ses gerne en præcisering af, hvilket subordinationskrav der kan være tale om.

Redaktionelle bemærkninger

I § 268 a, stk. 1, og § 268 b refereres til "*jf. dog § 268 e*". Referencen må begge steder være til § 268 d.

I lovbemærkningerne til § 268 b, stk. 1, refereres i 2. og 3. afsnit til forpligtigelser i nr. 5. Referencen må skulle slettes, da der ikke er nogen nr. 5 i § 268 b, stk. 1.

I lovbemærkningerne til § 268 d, sidste afsnit refereres til "*den foreslåede § 268 f*". Referencen må være til § 268 d.

Kontraktmæssig anerkendelse af bail-in og suspension

Lovforslagets § 1, nr. 88, giver anledning til følgende bemærkninger:

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Ad §§ 274-276

Kravene i § 274 og § 276 til kontrakter indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland, giver anledning til en særskilt problemstilling i relation til Brexit.

Af bemærkningerne til § 274 fremgår, at *"Bestemmelsen omfatter alene kontrakter, som er udstedt eller indgået efter den 1. juni 2015, og som er reguleret af lovgivningen i et tredjeland. Der er tale om en videreførelse af gældende ret. [...]"*.

Med Storbritanniens kommende udtrædelse af EU indtræder der imidlertid en ny og ikke-forventet retstilstand.

Bestemmelsen i § 274 vil således kunne medføre, at institutterne skal genforhandle en stor del af deres ISDA- og CSA-aftaler (indgået efter den 1. juni 2015), idet det oftest fastsættes i disse aftaler, at de skal være underlagt engelsk lovgivning. Problemstillingen gør sig også gældende i forhold til § 276, der omfatter kontrakter, der skaber en *"ny forpligtelse eller væsentligt ændrer en eksisterende forpligtelse efter den 28. december 2020"*.

Bestemmelsen i § 274 indebærer dertil en risiko for, at instrumenter udstedt under engelsk lov fremadrettet ikke vil kunne medregnes til opfyldelse af NEP-kravet (§ 274, stk. 6).

Lovgiver kan næppe have haft til hensigt at foretage en materiel ændring af retstilstanden og derved blandt andet påvirke, hvilke udstedelser skal tælle med i NEP. Overordnet er der derfor behov for øget vejledning og klarhed i forhold til, hvordan situationen i forbindelse med Storbritanniens udtræden af EU skal håndteres, herunder om der påtænkes en overgangsordning i tråd med mulighederne indeholdt i BRRD2.

En mulighed for at imødegå problemstillingen vedrørende Storbritannien er, at man i bemærkningerne tilføjer, at hvis et land skifter status fra at være en EU-medlemsstat til at være et tredjeland i lovgivningens forstand, skal man se på den status, som det pågældende land havde på tidspunktet for aftalens indgåelse. Dette vil blandt andet betyde, at aftaler, der er indgået efter 1. juni 2015, der er underlagt lovgivningen i en på tidspunktet for aftalens indgåelse EU-medlemsstat, vil kunne tælle med i NEP. Det bemærkes i øvrigt også, at de investorer, der har købt de pågældende udstedelser, på købstidspunktet har været klar over den status, som udstedelserne havde i henhold til BRRD. En efterfølgende ændring af Storbritanniens status i forhold til EU ændrer ikke ved de forudsætninger, som aftalen blev indgået under.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Forslaget til en ny § 274 synes dertil implicit at ophæve den nuværende overgangsordning, hvor gældsinstrumenter udstedt før 1. januar 2018, som i afvikling og konkurs ikke nedskrives og konverteres før andre simple krav, men i øvrigt opfylder betingelserne for NEP-midler, indtil 1. januar 2022 kan medregnes i opfyldelsen af NEP-kravet, idet der med den nye bestemmelse indføres et krav om kontraktlig anerkendelse af afviklingsmyndighedens bail-in-beføjelser for instrumenter udstedt i tredjelande. Forholdet kan – ud over ovennævnte – håndteres enten ved, at beføjelsen efter stk. 4, bringes i anvendelse for instrumenter omfattet af overgangsordningen frem til 1. januar 2022 eller ved, at der i indfasningen af MREL-kravet frem mod 2024 tages højde for instrumenter, der efter BRRD1 har været omfattet af ovennævnte overgangsordning.

Generelt bemærkes, at de specielle bemærkninger til §§ 274-276 fremstår overordnede og generiske. Der er uhensigtsmæssige gentagelser flere steder i de specielle bemærkninger, der ikke nødvendigvis bidrager til klarhed over den bestemmelse, som de pågældende bemærkninger forholder sig til.

Det bemærkes, at det er dyrt og tidskrævende at forhandle sådanne klausuler ind i kontrakter. Derfor bør man i den danske implementering ligge så tæt på linje med EU-lovgivningen, så sektoren i Danmark stilles på lige fod med sektoren i det øvrige EU, når der skal forhandles kontrakter.

Ad § 274

Det fremgår af bemærkningerne på side 424, at *"Bestemmelsen omfatter desuden alle kontrakter, som virksomheden indgår, og som er omfattet af kapitel 5 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder"*. Det fremgår dog af § 274, stk. 1, nr. 1, at modparten skal anerkende, at *"forpligtelsen, som kontrakten omhandler, kan gøres til genstand for Finanstilsynets eller Finansiell Stabilitets nedskrivnings- og konverteringsbeføjelse, jf. §§ 272 og 273 samt §§ 17 og 24 i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, jf. dog § 24, stk. 4, i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder."* Det bemærkes således, at før det vil give mening at indføre en sådan bestemmelse i en kontrakt, skal kontrakten enten kunne nedskrives og/eller konverteres, eller det skal være muligt at foretage bail-in. Det må formodes, at kapitel 5 i lov om afvikling og restrukturering af visse finansielle virksomheder finder anvendelse på alle kontrakter, og ikke kun kontrakter, der kan nedskrives og/eller konverteres eller foretages bail-in på. Endelig er det uklart, hvordan man kan få kendskab til Finanstilsynets vurderinger og beslutninger i henhold til lovforslagets § 274, stk. 4 og 5.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Ad § 275

Det bemærkes, at bestemmelsen kun finder anvendelse for forpligtelser omfattet af § 97 i konkursloven. Dette efterlader usikkerhed om, hvad der gør sig gældende, hvis man ikke kan tilføje en sådan bestemmelse i en kontrakt, der ikke er omfattet af § 97 i konkursloven. Lovteksten og bemærkningerne kunne med fordel tydeliggøre dette. Det er endvidere uklart, hvordan institutterne skal foretage underretning til Finanstilsynet efter bestemmelsens stk. 1, og hvor ofte.

Det fremgår dertil af bemærkningerne til § 275 (side 431), at: *"Undlader en virksomhed at indføre en kontraktbestemmelse i henhold til det foreslåede § 274, stk. 1, kan forpligtelsen ikke anvendes til at opfylde kravet om nedskrivningsegnede passiver, jf. det foreslåede § 274, stk. 6, 1. pkt."* Dette må rettelig anses for at vedrøre § 274 og giver ikke yderligere fortolkningsbidrag til § 275.

Endvidere bemærkes, at det fremgår af stk. 4, at Finanstilsynet skal påbyde virksomheden at indføre en sådan kontraktbestemmelse, hvis Finanstilsynet og Finansiell Stabilitet vurderer, at det er muligt. Det bemærkes, at en ændring til en kontrakt typisk vil skulle accepteres af alle aftalparter til den pågældende kontrakt. Såfremt en kontraktpart nægter at acceptere en sådan ændring til en kontrakt, kan et pengeinstitut ikke ensidigt tilføje en sådan bestemmelse.

Ad § 276

Det bemærkes, at forslaget går videre end teksten i BRRD2, der kun stiller krav om en sådan klausul for finansielle kontrakter – og ikke alle kontrakter, hvilket der i den danske tekst er lagt op til.

Det bemærkes endvidere, at der ikke er foretaget en nærmere analyse af, hvad andre EU-medlemsstater gør i forhold til implementering heraf. Endvidere er der ikke foretaget en analyse af, hvilken merværdi et sådant krav skaber for Finansiell Stabilitet.

I forlængelse heraf bør man i den danske implementering – på linje med teksten i BRRD2 – kun stille krav til finansielle kontrakter. Såfremt man alligevel ønsker at overimplementere (trods manglende analyser af den eventuelle merværdi), bør kravet gælde væsentlige/kritiske kontrakter, da man derved sikres bestemmelsen i de kontrakter, der er væsentlige/kritiske i en afviklingssituation. Dette vil endvidere sikre, at institutterne ikke skal til at forhandle en klausul ind i en kontrakt, hvor dette ikke fører til en egentlig merværdi i en afviklingssituation.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag

Lovforslagets § 1, nr. 30

Ad § 124 a

I § 124 a, stk. 1, fremgår, at "det vejledende niveau af yderligere kapitalgrundlag baseres på en tilsynsmæssig stresstest". Af lovbemærkningerne fremgår, at "det vejledende niveau vil blive fastsat, så instituttet med dette yderligere kapitalgrundlag kan tåle kapitalpåvirkningen fra det hårde stressscenarie i Finanstilsynets tilsynsmæssige stresstest uden at bryde med det individuelle solvensbehov". Vi finder, at det desuden bør præciseres i bemærkningerne, at det er de faste stresstests, der vil blive anvendt og ikke ad hoc-supplerende stresstests, og at det tydeliggøres, hvordan stressforudsætningerne fastsættes. Af hensyn til institutternes kapitalplanlægning er det vigtigt, at stressscenarierne ikke ændres markant fra år til år.

Redaktionelle bemærkninger

I § 124 a, stk. 3, litra 2, refereres til den del af det individuelle solvenskrav, som er fastsat til at afhjælpe **andre** risici end risikoen for overdreven gearing. Det burde i stedet være den del af det individuelle solvenskrav, som er fastsat til at afhjælpe risikoen for overdreven gearing.

Ændrede direktivbestemmelser om det individuelle søjle 2-kapitalkrav (solvensbehovet)

Ad §124

I sammenhæng med den nye direktivbestemmelse om det vejledende niveau for yderligere kapitalgrundlag, der foreslås implementeret med den nye § 124 a, er der foretaget væsentlige ændringer i CRD-direktivets bestemmelser om betingelserne for fastsættelse af det individuelle søjle 2-kapitalkrav (solvensbehovet), jf. den nye artikel 104 a i CRDV. Det indebærer blandt andet følgende: at søjle 2-kapitalkravet ikke længere skal fastsættes under hensyn til stresstest som led i tilsynsprocessen, ændringer i forhold til de gældende regler vedrørende søjle 2-kravet til dækning af renterisiko uden for handelsbeholdningen, samt at risici eller risikoelementer, som er omfattet af overgangsbestemmelser i kapitalkravsforordningen (CRR) ikke kan udløse et søjle 2-krav. Disse nye direktivbestemmelser er ikke implementeret i lovforslaget eller omtalt i lovforslagets bemærkninger. Det er centralt, at de danske regler og praksis for fastsættelse af søjle 2-kapitalkrav ligger tæt op ad de fælles europæiske regler og praksis. Det er derfor meget vigtigt, at der foretages justeringer i de danske regler for henholdsvis opgørelse af solvensbehovet, som fastsættes af Finanstilsynet i medfør af § 124, stk. 7, , således at disse afspejler de nye direktivbestemmelser om søjle 2-kapitalkravet.

Derudover bør foretages følgende specifikke ændring i § 124:

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

CRDV indebærer, at tilsynsmyndighederne ikke længere kan fastsætte søjle 2-krav for en gruppe af institutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle risici for denne gruppe af institutter, eller som udgør en makroprudentiel risiko. Myndighedernes mulighed for at adressere sådanne risici er nu omfattet af den nye direktivbestemmelse om den systemiske risikobuffer, der foreslås implementeret i § 125 b. Den gældende § 124, stk. 4, bør derfor udgå.

Systemisk buffer

Lovforslagets § 1 nr. 9, 42-47

Ad §125 h

Det fremgår af forslaget til § 125 h, der skal implementere artikel 133 i CRDV, at erhvervsministeren får hjemmel til at implementere store dele af artikel 133 i bekendtgørelsesform. Det vækker undren, at præcise bestemmelser i direktivform foreslås implementeret via en bemyndigelse til en bekendtgørelse fremfor implementering direkte i lov.

Specifikt bliver der i lovforslagets § 1, nr. 47 indsat en hjemmel til erhvervsministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke undergrupper af eksponeringer den systemiske buffer kan finde anvendelse på, og opgørelsen af den systemiske buffer.

Beføjelsen er vidtgående. Det fremgår således af vejledning til lovqualität s. 41, at *"I det omfang, der gives bemyndigelser til administrationen, bør selve bemyndigelsesbestemmelsen være formuleret så præcist som muligt, ligesom lovforslaget skal indeholde fyldestgørende bemærkninger hertil.[...]"*

Bemærkningerne bør derfor være mere fyldestgørende. Hvis det ikke er muligt på forhånd at skrive i bemærkningerne, hvad en kommende bekendtgørelse skal indeholde, bør det overvejes at slette hjemlen og eventuelt med et nyt lovforslag foreslå at genindsætte den, når hjemlen kan formuleres mere præcist, og der kan skrives fyldestgørende bemærkninger.

Uagtet dette, bør det som minimum fremgå af lovforslaget, at tærsklen på 5 pct., for at en systemisk buffer kræver forudgående tilladelse fra Kommissionen, også gælder i forhold til undergrupper af eksponeringer jf. artikel 133, stk. 12, i CRDV. Tilsvarende gælder det ifølge artikel 131, stk. 15, at summen af de systemiske buffersatser (inklusive undergrupper af eksponeringer) og O-SII-buffersats eller G-SII-buffersatsen på mere end 5 pct. kræver tilladelse fra Kommissionen. Tilsvarende bør det også fremgå, at tærsklen ved en buffersats mellem 3 og 5 pct. for Kommissionens udtalelse også gælder i forhold til undergrupper af eksponeringer.

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Brud på det kombinerede kapitalbufferkrav samt gearingsgradbufferkravet

Lovforslagets § 1 nr. 32, 33, 41, 66

Ifølge CRDV implementeres ændringerne til manglende opfyldelse af det kombinerede bufferkrav og gearingsgradbufferkravet pr 1. januar 2022. Det fremgår umiddelbart af det foreslåede lovforslags § 5, at disse bestemmelser træder i kraft 28. december 2020, hvilket i øvrigt også er i modstrid med Finanstilsynets orientering på EBA-forum 17. februar 2020. For danske institutter er det centralt, at den betydelige ændring af beregning af restriktioner med overskridelse af kapitalbufferkravet gives en rimelig implementeringsfrist.

Ledelsesregler

Lovforslagets § 1, nr. 19, 20, 21, 22, 29 og 96

Vi skal her opfordre til, at der ved implementeringen og efterfølgende praksis i Finanstilsynet tages højde for de andre tiltag, der er igangsat på området, herunder Finanstilsynets rapport om anbefalinger til kompetence- og erfaringskrav, og at der sikres et fornuftigt samspil mellem de enkelte initiativer.

Det fremgår af den nye § 64, stk. 5, i lov om finansiel virksomhed, at der er tale om en implementering af artikel 91, stk. 1 i CRDV.

Idet CRDV ikke finder direkte anvendelse for investeringsforvaltningsselskaber, der er reguleret af UCITS-direktivet, er der efter vores vurdering tale om overimplementering og en ny administrativ byrde for investeringsforvaltningsselskaberne.

Herudover gør vi opmærksom på, at forvaltere af alternative investeringsfonde, der er reguleret af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde, ikke bliver pålagt en tilsvarende pligt. Dette er med til at gøre konkurrencesituationen hårdere for investeringsforvaltningsselskaber, der i forvejen er underlagt strengere regulering i lov om finansiel virksomhed på andre områder, end forvaltere af alternative investeringsfonde er i FAIF-loven.

Det bør derfor præciseres, at bestemmelsen alene finder anvendelse for de finansielle virksomheder, som er omfattet af CRDV, og at investeringsforvaltningsselskaber skal undtages.

Ad § 1, nr. 20

Som det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 20, følger det af CRDV, at finansielle virksomheder er de primære ansvarlige i at sikre, at deres ledelsesmedlemmer til enhver tid er fit & proper.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Af det foreslåede stk. 5 følger det dog alene, at finansielle virksomheder er forpligtet til at påse overholdelsen af stk. 1. Det skaber uklarhed i forhold til afgrænsningen af forpligtelsen i forhold til nøglepersoner, der tillige er omfattet af stk. 1, jf. §§ 64 c og 64 d.

Det foreslås, at ordlyden i § 1, nr. 20 præciseres til " *Den finansielle virksomhed er forpligtet til at påse overholdelsen af forpligtelserne i stk. 1 for medlemmer af bestyrelsen og direktionen*". Såfremt ordlyden ikke præciseres, bør det fremgå tydeligt i de specielle bemærkninger, at det foreslåede stk. 5 ikke omfatter nøglepersoner.

Det bemærkes endvidere, at der er fastsat en række krav til efterlevelsen af forpligtelsen i det foreslåede stk. 5 i de specielle bemærkninger. Det drejer sig blandt andet om, under hvilke omstændigheder, i hvilke intervaller og efter hvilke parametre vurderingerne skal foretages. Det skal understreges, at forpligtelsen ligger hos den enkelte finansielle virksomhed, jf. det foreslåede stk. 5. Det bør derfor også være op til den finansielle virksomhed at vurdere, hvordan forpligtelsen bedst opfyldes. Det er derudover vores vurdering, at der i de specielle bemærkninger pålægges finansielle virksomheder forpligtelser, som ikke kan udledes af det foreslåede stk. 5, hvilket udgør lovgivning i bemærkningerne.

Det foreslås, at de specielle bemærkninger ændres således, at finansielle virksomheder ikke pålægges forpligtelser i bemærkningerne i forhold til efterlevelsen af det foreslåede stk. 5. Såfremt Finanstilsynet finder det nyttigt, foreslås det, at der udarbejdes en vejledning på området, ligesom man allerede har det for bestyrelsers kollektive selvevaluering.

Ad § 1, nr. 22

Det følger af de specielle bemærkninger til § 1, nr. 22, at "*I gruppe 1- og 2-pengeinstitutter og større realkreditinstitutter skal der være mindst ét bestyrelsesmedlem med ledelseserfaring fra anden relevant finansiell virksomhed (...)*" (vores fremhævnings).

Dette krav følger ikke af hverken den foreslåede bestemmelse eller af CRDV. Det er imidlertid en del af Finanstilsynets vejledning¹ på området. Det er vores vurdering, at dette udgør lovgivning i bemærkningerne.

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

---

¹ VEJ nr. 9172 af 30/03/2020

Det foreslås, at hele afsnittet startende med "I gruppe 1- og 2-pengeinstitutter og større realkreditinstitutter skal der være mindst ét bestyrelsesmedlem med ledelseserfaring fra anden relevant finansiel virksomhed (...)" slettes.

Det foreslås endvidere, at det præciseres i de specielle bemærkninger, hvad der skal forstås ved "tilstrækkelig bred erfaring" i den foreslåede bestemmelse, såfremt det ikke allerede følger af Finanstilsynets vejledning på området.

Ad § 1, nr. 29

Det skal bemærkes, at den foreslåede § 78, stk. 4, går videre end artikel 88 i CRDV, som har følgende ordlyd:

"23) I artikel 88, stk. 1, tilføjes følgende afsnit:

»Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om lån til medlemmer af ledelsesorganet og deres nærtstående parter dokumenteres behørigt og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning.

I denne artikel forstås ved »nærtstående part«:

- a) en ægtefælle eller registreret partner i henhold til national ret samt børn og forældre til et medlem af ledelsesorganet
- b) en kommerciel enhed, i hvilken et medlem af ledelsesorganet eller vedkommendes nærtstående familiemedlem som omhandlet i litra a) har en kvalificeret andel på 10 pct. eller mere af kapitalen eller stemmerettighederne, eller i hvilken disse personer kan udøve betydelig indflydelse, eller i hvilken disse personer har stillinger i den daglige ledelse eller er medlemmer af ledelsesorganet.«"

Som det ses, er der på EU-plan alene krav om, at "lån til medlemmer af ledelsesorganet og deres nærtstående parter dokumenteres behørigt og stilles til rådighed for de kompetente myndigheder efter anmodning".

Det nuværende og foreslåede § 78 går således længere end CRDV, da det ifølge § 78, stk. 1, alene er ved bestyrelsens godkendelse, at finansielle virksomheder kan bevilge eksponeringer eller modtage sikkerhedsstillelse for de i stk. 4 berørte parter.

Der er efter vores vurdering tale om en overimplementering af bestemmelsen, hvorfor denne bør ændres til en direktivnær implementering.

Endelig bemærkes (rent lovteknisk), at "kvalificeret andel" er defineret i § 5, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed. I forhold til § 78, stk. 1, nr. 2, fremgår det af forarbejderne, at kvalificeret andel skal forstås i overensstemmelse med denne definition.

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Det virker utilsigtet, at det samme ikke gør sig gældende for den nye bestemmelse. Den eneste forskel er, så vidt vi kan se, at det i § 5, stk. 3, specifikt er angivet, at indirekte ejerskab også er omfattet. Det bør gøres klart, om der er forskel på de to begreber.

Ad § 1, nr. 96

Lovforslaget udvider Finanstilsynets hjemmel til at afsætte ledelsesmedlemmer og nøglepersoner. Finanstilsynet bemyndiges nu til at kunne afsætte ledelsesmedlemmer og nøglepersoner på baggrund af disses egnethed.

Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er foreslået en overgangsordning for personer, der allerede er fit & proper-godkendt før lovforslagets ikrafttrædelse.

Udvidelsen af bestemmelsen falder sammen med Rapport fra fagudvalget om kompetence- og erfaringskrav samt ansvarsområder for direktionsmedlemmer og nøglepersoner i pengeinstitutter, realkreditinstitutter, betalingsinstitutter og e-pengeinstitutter, april 2020.

Fagudvalget anbefaler her en række kompetence- og erfaringskrav (egnethedskrav) til henholdsvis direktionsmedlemmer og nøglepersoner. Disse anbefalinger er i høring samtidig med dette lovforslag. Det er usikkert, hvordan anbefalingerne implementeres, men det vil uden tvivl være et fortolkningsbidrag for Finanstilsynet i vurderingen af, hvornår et direktionsmedlem eller en nøgleperson anses som egnede.

Disse to simultane høringer skaber en høj grad af usikkerhed for allerede fit & proper godkendte personer, da Anbefalingerne kombineret med den foreslåede ændring af § 351 fundamentalt vil kunne ændre i disse personers retsstilling.

Vi forudsætter imidlertid, at anbefalingerne kun vil anvendes fremadrettet og ikke for personer, der allerede er medlem af en direktion eller er udpeget som nøgleperson.

Vi foreslår parallelt hermed, at der indføres en overgangsordning for personer, som allerede er indtrådt i ledelsen eller som nøgleperson før lovforslagets ikrafttrædelse. Disse personer vil herefter ikke kunne afsættes af Finanstilsynet på baggrund af en revurdering af deres egnethed.

Høringsvar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

Opmærksomheden henledes her til implementeringen af CRDIV i 2016², hvor personer, der blev underlagt nøglepersonsbegrebet, herunder fit & proper-kravene, blev omfattet af en overgangsordning.

Aflønningsregler

Lovforslagets § 1, nr. 23, 24, 25, 26 og 27

Det bemærkes, at udskydelsesperioden i CRDV gælder for medlemmer af direktionen i SIFI-institutter. Denne afgrænsning fremgår dog ikke tydeligt af selve lovforslaget. For at sikre en direktivnær implementering bør forlængelsen af udskydelsesperioden alene gælde for medlemmer af direktionen i et SIFI-institut og ikke vedrøre alle institutter.

Afgifter for e-penge- og betalingsinstitutter

Lovforslagets § 1, nr. 103

De ændrede og i nogle tilfælde forhøjede afgifter til Finanstilsynet begrundes med, at en stor virksomhed med mange transaktioner trækker mere på Finanstilsynets ressourcer end en mindre virksomhed. Endvidere anføres i bemærkningerne på side 456, at *"Det vurderes derfor mest hensigtsmæssigt at anvende summen af e-pengeinstituttets gennemsnitlige udestående elektroniske penge og værdien af e-pengeinstituttets samlede gennemførte betalingstransaktioner, da dette kriterium bedst muligt afspejler det enkelte e-pengeinstituts størrelse og aktiviteter"*. Antal udestående og gennemførte transaktioner afspejler størrelsen på instituttet, men tager ikke højde for, om det pågældende institut tilbyder ét enkelt produkt, dvs. har en simpel forretningsplan. Et institut med mange komplekse produkter men med knap så mange transaktioner må alt andet lige antages at trække samme eller flere ressourcer fra Finanstilsynet.

Derudover bemærkes det store spring, der er fra afgiftsgruppe 2 til 3 (fra henholdsvis 80.000 kr. til 500.000 kr.) Det anføres i bemærkningerne side 152 og side 456, at der ved differentieringen af afgiftssatserne er lagt vægt på, at det kræver markant flere ressourcer at føre løbende tilsyn med store e-pengeinstitutters overholdelse af lovens krav, end det er tilfældet for små og mellemstore e-pengeinstitutter. Hvis dette er tilfældet, bør der indføres yderligere afgiftsklasser, da trækket på Finanstilsynet må antages at være det samme for et institut med transaktioner på lige under 100 mia. kr. som på lige over 100 mia. kr. til trods for, at sådanne to institutter betaler en forskellig afgift.

For at imødekomme lovforslagets hensigter, bør de foreslåede regler ændres således, at der indføres flere afgiftskategorier.

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

---

² LFF 2016-10-13 nr. 39 til § 18

Uagtet ovenstående foreslår vi endvidere, at der gennemføres en evaluering af afgiftsreglerne for e-penge og betalingsinstitutter i takt med, at markedet er blevet yderligere modnet, særligt med henblik på at evaluere hensigtsmæssigheden af afgiftsstrukturen. Konkret foreslår vi, at en evaluering gennemføres senest to år efter lovens ikrafttræden.

Med venlig hilsen

Jakob Legård Jakobsen

Direkte: 30161012

Mail: jjj@fida.dk

Hørings svar

17. august 2020

Dok. nr.:

FIDA-1826564804-690716-v1

